

MOTO: „Ticăloșii ca noi au nevoie de ticăloși ca noi”

ROMICĂ & JANETA

Farsă în trei părți

Victor Cilincă

Decorul: o masă rotundă și patru scaune.

Pe fond muzical („You can leave your hat on”), se luminează încet masa la care stau Romică și Janeta. El încearcă să își ascundă fața după gulerul ridicat, ea frământă în mâini poșeta pusă pe masă și privește fix în gol, ca o bufniță frumoasă. Muzica se reduce până la tăcere.

JANETA (fără să-l privească): - Te ferești. Ți-e rușine cu mine sau ce?

ROMICĂ (șoptind de după guler): - Janeta, numai la tine privesc, sunt cu ochii pe tine ca pe butelia plină, numai pe tine te ascult, te găsesc, încă, apetisantă.

JANETA: - Romică! Hai sictir! Cum, “încă”?!

ROMICĂ: - Îți declar amor în șoaptă. Ce, vrei să strig, să-ți fac reclamă în public?!

JANETA: - Nu, vreau doar să fim împreună.

ROMICĂ: - Da' ce, suntem separat?

JANETA: - Da' moaca de ce ți-o ții după gard? (bot) Mai bine rămâneam în cameră.

ROMICĂ: - Păi nu spuneai că te-ai săturat de garsoniera aia ca de manele cu sos tomat? Uite, te-am scos!

JANETA: - Păi nu știam că dacă mă scoți din cameră ne ascundem ca vampirii, la umbră!

ROMICĂ (țipă): - Nu urla! (ea nu urla)

JANETA: - Cine urlă? Ești cretinel.

ROMICĂ: - Poate nu urli, da' vorbești tare. Prea tare! Ca la ședință! Doar știi că nu e bine să ne vadă lumea!

JANETA: - Aha, să nu afle nevastă-ta...

ROMICĂ: - Nevastă-mea știe că ies numai cu tipe educate, numai în interes de servicii, și că ălea nu țipă ca disperatele.

JANETA: - Ba ți-e frică de nevestică!

ROMICĂ: - Mă, nu mă enerva! Dac-ai mai avea ceva instinct de conservare, măcar un picuț, ți-ai aminti dracului că lucrăm la posturi TV concurente! Vrei să te vadă ăia de la SANA TV a ta cu mine, să creadă că-mi vinzi secrete confidențiale?

JANETA: - Mai degrabă ți-e târșă să nu te vadă ăia de la GIGA TV a ta cu mine, să creadă că-mi spui cine iese mâine vicepreședinte la Consiliu.

ROMICĂ: - Și cine iese mâine vicepreședinte la Consiliu?

JANETA: - Și ce, nu știi?

ROMICĂ: - Și ce, tu adică nu știi?

JANETA: - Să mi se rupă dresu' ăsta bunu', dac-am aflat vreo ceva.

ROMICĂ: - Hai să dansăm, până vine comanda. Am să-mi îngrop fața în părul tău ca în o ancoră-n mare...

JANETA (se ridică): - ...Ca să nu ți se vadă cumva fața.

ROMICĂ (se ridică): - Crezi? Atunci de ce dansezi cu mine?

JANETA: - Pentru că la masă m-a luat cu frig. Dacă mă mai mișculez, mă mai încălzesc.

ROMICĂ: - Tu mă "încălzești" întotdeauna.

JANETA: - Păi puteai tu să nu fii porc?

ROMICĂ: - Măcar sunt porcușorul tău chinuit, care-și toacă acu' leafa microscopică cu cea mai mișto gagică, în loc să urce cu ea la garsonieră, unde e cald și bine și bufetul geme de coniac și bere și cola pentru tine...

JANETA: - Vezi să nu gemi tu, dacă mă mai calci pe picior.

Dansează în timp ce orchestra cântă un tango.

JANETA: - Da' tu, pe bune că nu știi?

ROMICĂ: - Ce să știi?

JANETA: - Pe cine-or să pună ăia vicepreședinte.

ROMICĂ: - Păi, pe bune!

JANETA: - Să-ți sară ochii?

ROMICĂ: - Să... să...

JANETA: - Să nu ți se mai... îmm, îmmm?...

ROMICĂ: - Uite, jur pe nevastă-mea. Să-i sară ochii dacă știi!

JANETA: - Presupun că n-o iubești, din moment ce te culci încă cu mine. Cu speranța asta trăiesc cât de cât.

ROMICĂ: - Ba o iubesc. N-o iubesc eu tot timpul, când sunt cu tine de exemplu, îmi e chiar indiferentă, însă acu' simt c-o iubesc: să-i sară ochii dacă știi de vice!

JANETA: - Că nu mai știe omu' când vorbești tu serios și când vorbești matale la mișto...

ROMICĂ: - Ai puțină înțelegere la mine, măcar cât pentru economia de piață în tranziție!

JANETA (oftează): - Ce dracu' am găsit eu la o jigodie ca tine? Puteam să fiu măritată bine acum cu un om serios...

ROMICĂ: - Chiar de mai multe ori...

JANETA: - Adică mă faci de curvă?! (se oprește din dans)

ROMICĂ: - Ziceam că altu' ca mine nu găseai, nici în șase sute de căsătorii serioase. Și plictisitoare. Și cu sex numai pă televizor, după doișpe nocturn. Și ce ții tu atâta la chestia asta cu căsnicia, n-am hotărât ambii amândoi că căsătoria i-o prejudecată burgheză, comunistă, capitalistă și chiar științifico-fantastică? Ba am hotărât! De ce adică să mă urăști ca soț, când poți să mă iubești ca amant duminica sau să mă concediezi din funcție când îți vine? (sumbru) Atât îți trebuie!

JANETA (începe să danseze): - Nu mi-ai murmura și tu-acolo (fredonează) “Ți-am dat un ineeel/ Ți-am dat un ineeeeel”!

ROMICĂ: - “Și fata împăratului l-a luat de nevastă pe Făt Frumos și au fost fericiți până la adânci bătrâneți, el s-a apucat de băut de fericire și ea s-a apucat să spele plozii la cur!

JANETA: - Că tu i-ai băga în mașina de spălat? Of, de ce m-am cuplat cu unu' cuplat? Cu un inconștient, cu un profitor, cu un interesat, cu un mincinos? De proastă!

ROMICĂ (o îmbunează – îi dă un pup pe tâmplă): - Nu-ți dau voie să te jignești. Hai că nu ești chiar așa de proastă. Hai că nu știai de la început că eu sunt însurat. Eu ți-am ascuns știrea asta, tu n-ai avut surse... Și când ți-am zis-o, muștrat de conștiință, a fost cam prea târziu să mă mai abandonezi...

Se duc, oboseți mai mult de discuție, înapoi la masă.

JANETA: - Cred că inerția ne mai ține.

ROMICĂ: - Ba ți-am tot zis că nevastă-mea-i bolnavă. Ce să fac, s-o îngrop de vie în bucătărie? Sau s-o las să se culce și cu doctoru'?! Așteaptă și tu să se facă bine din când în când și poate c-o las...

JANETA: - Aștept cam de-un an de zile: da' nici nu moare...

ROMICĂ: - Ai vrea tu!

JANETA: ...- Nici nu scapă!

ROMICĂ: - Bine că mă iubești.

JANETA: - Ba nu te iubesc.

ROMICĂ: - Serios?

JANETA: - Serios.

ROMICĂ: - Să ți se rupă dresul ăl bun că nu mă prea iubești?

JANETA: - Na, să se rupă! (încet) Mai sus, unde nu se vede.

ROMICĂ: - Atunci este altcineva în viețișoara ta zbuțiată ca mixerul...

JANETA (serios): - Sigur, este altcineva. Nu numai tu ai pe altcineva acasă, de trebuie să ne întâlnim în tot felu' de garsoniere străine.

ROMICĂ: - Nu folosi pluralul: am fost credincioși unei singure garsoniere. Nu te-am cărat prin "tot felul de garsoniere străine"! Prin una și bună!

JANETA: - Care am crezut mai întâi că e a ta, da' tu nu ești în stare să trăiești într-un așa loc mișto: tu nu ai cărți acasă, cred că ai numai postere! Tu nu citești cărți, tu nu ai așa o muzică mișto, tu nu poți îngriji flori, când nici o muiere nu poți să îngrijești: când mă scoți și tu o dată la cârciumă, stai cu gleru' ridicat, să nu te vadă cei de la GIGA!

ROMICĂ: - Ba pe tine cei de la SANA! Ești defectă? Nu ți-e clar că suntem posturi concurente?! E ca-n "Romeo și Julieta", fă,

parc-ar fi, cum ar veni, Capulet TV și Montegue TV – televiziuni medievale dușmănoase prin cablu!

JANETA: - Poate să ne vadă și CAN-ul! Nu-mi pasă, oricum nu simt că mai suntem împreună!

ROMICĂ: - Adică eu acuma-s singur și vorbesc în oglindă?

JANETA: - Nu, adică tu acuma ești singur, da' stai la masa mea! Și după ce termini tu coniacul și eu cafeaua...

ROMICĂ: - Urcăm la adăpost în garsoniera lui Didi, drăguțul de el.

JANETA: - Ba tu te duci la drăguța de nevastă-ta și-i spui că te.- ai întâlnit cu o clientă manierată, o tipă educată, numai în interes de servicii. (se uită la ceas) Iar eu o să mai stau, sau o să urc, poate, în garsonieră la... Didi...

ROMICĂ: - Păi cheia e la mine!

JANETA: - Dar și la Didi!

ROMICĂ: - Nu înțeleg. Ce amestec are acum Didi?

JANETA: - I-am lăsat un billet. Ultima dată când am fost la garsonieră, ultima dată când NOI am fost la garsonieră – ții minte că ți-am cerut pix și tu ai spus "N-am, ce pixu' meu! Cumpără-ți" – atunci am stat și i-am scris o scrisoare.

ROMICĂ: - Didi nu înțelege scrisorile gagicilor ca tine. El citește numai filozofi plictisiți și cărți prea grele pentru matală. Mă refer la conținut, nu la gramaj, da?

JANETA: - Am dat la Litere, gagiu', înainte de a mă îngropa în relația cu tine!

ROMICĂ: - Nu înțeleg ce legătură are Didi cu noi!

JANETA: - Cu tine, nu mă interesează, cu mine o să aibă: i-am scris că o să-l iubesc și că-i dau întâlnire astăzi, aici, la ora asta (scutură ceasul, nervoasă); mă rog, pe la ora asta, să ne cunoaștem cât mai mult. Nu-i nici prea departe de garsonieră, nu crezi?...

ROMICĂ (izbucnește în râs): - I-ai scris lu' Didi?!

JANETA: - Ce-i, te-a afectat psihic?

ROMICĂ: - Ba tu ești afectată, mămică: cum să iubești pe unu' pe care nu l-ai văzut nici în poze, nu l-ai auzit nici la telefon și despre care am avut bunul simț să nu-ți povestesc nici măcar pe ce parte își face cărarea?!

JANETA: - Romică, nu cunoști la sufletul fetelor: nu ai nevoie să cunoști un tip ca să știi că e un fin, cu caracter subțire, manierat, cult, sensibil, desigur deschis unei iubiri sincere ca a mea. Păi cine dracu' mai ascultă astăzi Chopin când ai TV ca lumea? El ascultă, am văzut! Ce bărbat are curajul să țină în casă orhidee,

care se udă numai cu pipeta, după rețete de îngrășare de la NASA? Păi care bărbat bețivan și afemeiat ar ține în casă barem violete de Parma, ca el? Păi violetele de Parma, dacă nu le uzi, se usucă complet de luni până joi la prânz! Iar dacă le scapi un strop prea mult, iar se usucă. Numai la cineva care le iubește, le vorbește și le udă numa' cât trebuie, violetele de Parma înfloresc! La Didi înfloresc! Deci Didi e un iubitor. Ar putea să mă iubescă un pic, să țină puțin cont și de "rețeta" mea de îngrășare de la Ghimbav, să mă "ude" cu pipeta ca pe o doamnă, nu cu furtunu', ca pe potăi! Iubește și cartea: are cărți numa' de la Humanitas, fără poze cu gagici pe copertă!

ROMICĂ: - Ai fi și mai... humană, dacă nu i-ai spune pe nume de față cu mine. Didi nici măcar n-a auzit de tine, că nu eram prost să-l zic ceva. Când o să vadă cum te exprimi, o să i se moaie tot interesu'!

JANETA: - Viața m-a adus în forma asta, interviurile cu oameni de cultură politici, talk show-urile. Păi așa vorbeam eu, băiatu', atunci când am dat prima oară la facultate? Păi suportam eu să vă aud fack-uind ca în producțiile americane, fără să roșesc din greu? Dar crezi că când am vorbit atunci cu academicianu', când l-am luat un interviu, numai eu, de juma' de oră, n-am vorbit și eu radical, parte-n parte?! Ba i-am vorbit radical de l-am îndoit, că la

urmă chiar s-a repezit de mi-a tot pupat mâna și mi-a zis că mai trece el.

ROMICĂ: - Romică nu mai trece: uită-te la ceas!

JANETA: - E gingaș, se codește încă. Dar m-am exprimat clar și i-am spus că nu sunt nebună, ci romantică și că vreau să-l cunosc. I-am spus că am auzit tutu' despre el de la o colegă.

ROMICĂ: - Aha, nu i-ai spus că...

JANETA: - Doar nu era să-l zic de noi și dormeza lui! Nu sunt tâmpită să-i arăt că sunt nebună!

ROMICĂ (fluieră cu admirație): - Da, la asta nu mă așteptam. Dacă zici că vine... Dar nu e cam târziu, sau n-ai specificat și ziua în care ÎL AȘTEPTĂM?

JANETA (realizează): - Mamă! Poate că a și intrat și mă vede cu tine! De aia nu se apropie. Crede, săracu' că suntem iubiți, sau, Doamne ferește, chiar soți! Marș, pleacă naibii de la masa mea!

ROMICĂ: - "Masa ta"? Suntem într-o țară liberă! Unde mă arunci, nu vezi că nu mai sunt mese neocupate?

JANETA: - Nu mă interesează! (se uită, totuși, cu ochii mijiți, prin sală) Uite, acolo parcă-l un loc...

ROMICĂ: - Nț. S-au strâns ăia doi și-l ca o strungăreață – nu e loc liber!

JANETA: - Sau...

ROMICĂ: - Nt, locul ăla de la masă e la vece, vine el înapoi.

JANETA: - Aha, uite!

ROMICĂ: - Ba e rezervat! Nu vezi, chioaro, că scrie? E rezervat!

JANETA(speranță): - Poate-i pentru... Didi...

ROMICĂ: - Nu mai spune "Didi": deja îmi faci greață!

JANETA: - Și tu îmi faci cotidian greață cu amănuntele perverse despre nevastă-ta.

ROMICĂ: - Păi, dacă-i așa de nimfomană, trebuie să mă descarc și eu pe altcineva.

JANETA: - Hai, descarcă-te mai la margine! Treci mai într-o parte. Mai, mai, depărtează scaunul, să pari de la masa vecină! (el depărtează scaunul de masă și stă, comic, în drum)

ROMICĂ: - Și cum te recunoaște? Ți-ai tatuat un semn pe frunte? Sau l-ai spus că ai doi ochi, două picioare...

JANETA: - Numai la picioare te gândești! (încet) Nu m-am gândit. Da' las', că mă recunoaște el dacă se învârtește prin sală. O să-l izbească privirea mea ca tramvaiul șapte! Oameni ca el au fler. Nu-s nesimțiți ca ALȚII, să-mi uite regulat ziua de naștere... (lui

Romică) Și ridică dracului guleru' ăla, să pară că nu ești cu mine!

ROMICĂ: - Parcă spuneai să las gulerul în jos, să nu-mi fie rușine cu tine. Apoi, nu poate să creadă că sunt cu tine și dacă am guleru' ridicat? Mai bine dansăm.

JANETA (agasaki): - Cum să dansez cu tine dacă-l aștept pe el?

ROMICĂ: - Ca să vadă că ai căutare, soro, să vadă că tot te invită lumea la dans. Că adică riști să te salte toți golani...

JANETA: - Aici zici bine.

ROMICĂ: - ...În timp ce-l aștepti disperată pe el, da' boul nu vine!

JANETA: - Auzi, să nu-l faci bou!

ROMICĂ: - Dacă dansezi cu mine, o să mă vadă de la intrare. Normal, pe mine mă cunoaște, o să vină să ceară cheia, o să te prezint și așa scapi de bâlbele inerente de la început.

JANETA: - Faci tu asta pentru mine?

ROMICĂ: - Fac asta pentru o colegă de mass media care intră într-un fel de emisie. Răspund pentru tine în fața Istoriei, ce naiba!

JANETA (se depărtează ca să-l observe mai bine): - Știi că nu ești băiat rău? Nu mă așteptam... Poate, dacă nu erai însurat și măcar ascultai și tu vreo melodie Chopin...

ROMICĂ: - Hai, că ai halit tu și "Vama veche" și nu ți-a stat până acum în gât! Auzi, a făcut-o mă-sa cu Chopin în bucătărie și cu Shakespeare la capătu' tarlalei!

JANETA (se ridică și îl ia de mână): - Incultule! Hai dracului să dansăm. Mă ia cu frig.

ROMICĂ: - De la ceas. E rece, e din metal... și arată trecerea timpului... (o enervează) Mamă, ce trece trecerea timpului!

Janeta fixează cadranul ceasului și plânge fără vorbe, mișcând doar, spasmodic, bărbia.

ROMICĂ (o sărută tandru pe gât): - Hai hopa sus! Oamenii ăștia sensibili ca Didi sunt buni doar în biografia postmortem, nu au curajul să trăiască. Ticăloșii ca noi au nevoie de ticăloși ca noi.

JANETA (sprijinită de el, care o ridică ușor): - Nu ne-am înrăit de bunăvoie. Câte vedem zilnic la televizor...

ROMICĂ (serios): - Câte băgăm zilnic la televizor... ăștia (arată spre sală) văd pe ecran, dar noi vedem în realitate!

JANETA: - La primul accident fatal la care m-au trimis să filmez, am plâns...

ROMICĂ: - La primul accident cu decedați mortal la care m-au trimis, am vărsat. Am vărsat peste cameră!

JANETA (râde în sfârșit): Cred că asta m-a prins la tine: ești ticălos, dar mă faci să râd. Și nu te dai mare ca alții. Și dacă ai avea Chopin pe-acasă nici nu te-ai lăuda la servici...

ROMICĂ: - Și nici pe la gagici...

JANETA (îi dă cu poșeta în cap): - De câte ori mai folosești plurale, o s-o iei de la mine!

Se îndreaptă spre un colț întunecat.

ROMICĂ: - Îl mai iubești?

JANETA: - Pe cine?

ROMICĂ: - Bună întrebare.

JANETA: - Nu știu cum poți să mă ierți.

ROMICĂ: - Cum mă ierți și tu pentru nevastă-mea.

JANETA: - Te iert nu din inimă, ci pentru că sunt o doamnă.

ROMICĂ: - Te iert nu de plăcere, ci pentru că sunt un domn.

JANETA: - Eu am spus prima!

Fond muzical, lumina se reduce.

Sfârșitul primei părți

Partea a doua

Decorul: o pernă mare, în jurul căreia sunt aruncate sprayuri, un prosop și un aparat de radio.

ROMICĂ (gâfâind): - Gata, am ajuns și acasă!

Janeta gâfâie, fără să-i răspundă.

ROMICĂ: - E ca și acasă. Bei ceva?

JANETA: - Ești cam grăbit. Dreptu-i că nu m-ai ucis chiar de tot... punându-mă să urc fără lift da'... (gâfâie) da' nici măcar n-am înviat bine și vrei deja să mă seduci!

ROMICĂ (gâfâie și el, rotind mulțumit cheile pe deget): - Să te... seduc?!
(pufnește în râs) Cine naiba te-a sedus, te-a sedus pe la șaișpe ani!
Acuma se spune că "îmi iau rația pe săptămâna asta" - că rar te mai oferi oamenilor muncii!

JANETA: - Porcule.

ROMICĂ: - Mersi, da' nu merit. Nu fac chiar nici un efort ca să vorbesc radical și alegoric! Îmi vin, pardon!, sintagmele înapoi, ca după ce-am mâncat vechi la lansarea aia de carte. Hai, bei?

JANETA: - Înainte, când ne-am cunoscut - din nefericire, că mai bine mă lăsam călcată de avion! - erai obsedat de sex. Acum ești obsedat de pileală. Un paparazzi bețiv, curvar și pervers, asta ești matale, domnu' Romeo.

Romică s-a întors cu spatele la public și meșterește. Se aude ieșind un dop de sticlă.

ROMICĂ: - Drăgălașu', drăgălașu', eram sigur că mi-a lăsat o sticlă... Auzi, "curvar" și "pervers" nu e același lucru? Nu e... cum se zice? Pleonasmatic?

JANETA (cască): - Asmatic ești tu!

ROMICĂ (îi întinde sticla): - Hai, serios!

JANETA: - Tu trebuie să știi, că ai lucrat și în presa scrisă. Hai noroc.

ROMICĂ: - Și tu lucrezi numa' în audio-vizual și trebuie să cunoști valoarea cuvintelor ușor de reținut de nea Ion Telespectatoru'!

Romică se apleacă asupra radioului.

JANETA: - Cunosc valoarea banilor. (speriată) Ce faci?!

ROMICĂ: - Dau drumu' la radio. Puțin!

JANETA: - Nu pot S-O FAC cu mașinăria asta tâmpită, nu pot S-O FAC nici măcar pe muzică! (pentru ea) Nu pot S-O FAC deloc!

ROMICĂ: - Și cine-i pervers? Eu ce făceam?

JANETA: - Păi, ce făceai?

ROMICĂ: - Păi, ce făceam? Ascultam și eu puțin, încet, știrile. Mă roade și pe mine...

JANETA (se face că nu înțelege): - Dă-i drumu', slăbește cureaua, dacă zici că te roade...

ROMICĂ (puțin nervos): - Nu, mă roade dacă ăștia de la radio au dat știrea cu vicepreședintele.

JANETA (sare în picioare): - Care știre cu vicepreședintele?

ROMICĂ: - Am glumit, am glumit puiule! Uite, închid măgăoaia.

(revine însă) Hai, hai că o las încet-încetuț!

JANETA (brusc îngrijorată): - Trebuia să ajung azi la Consiliu!

ROMICĂ: - Și mai spui că ești virgină.

JANETA: - Cu trisexuați ca tine, sunt ca și virgină!

ROMICĂ: - "Trisexuați"? N-am auzit.

JANETA: - În audiovizual nu este...

ROMICĂ: - Hai, spune-mi și mie, ce-i aia, "trisexuați"?

JANETA: - Dacă-mi spui și mie ce-i cu vicepreședintele. Trebuia să trec azi pe la Consiliu... Da' am fost la senatorul Pleașcă, să-l întreb de Legea pensiilor...

ROMICĂ: - Că parcă senatoru' se pricepe la pensii! El e trubadur, e...

JANETA: - Mai exact, tenor. Dar dacă partidu' lui l-a pus pe listă ca să ia mai multe voturi și partidu' respectiv a ieșit așa

de majoritar...

ROMICĂ: - Nu știu, eu nu sunt pe departamentul politic, sunt pe cultural (ea pufnește în râs) Taci, trebuia să fie cineva și pe cultural! Culturalu' nu aduce bani, așa că băgăm și noi la ce mă pricep: manele, miss-uri, poante... Doar nu vrei să băgăm Chopin... unplugged! Auzi, cum de-a ieșit tenoru' senator?

JANETA: - Era pe locul doișpe, n-avea șanse, da' dădea bine pe listă, că pe ăia din față, care trebuia să câștige, nu-i știa nimeni, da' aveau lovele pe ei. Și uite că au fost unsprezece înmormântări în filiala partidului, dacă-ți amintești cu mintea ta ocupată. Imediat după alegeri...

ROMICĂ: - Eu știam de vreo opt...

JANETA: - Normal, presa și-a pierdut interesul după a patra înmormântare. Mai ales că toate au fost "cerebrale", nimic violent...

ROMICĂ: - Eu auzisem că au avut indigestie, de la bancheturile oficiale. De, băieți săraci, de opoziție, scoși din cărți de patru ani, dreși cu sifon... Băieți de chifle, când au dat, după victorie, de caviar și șămpănuță contrafăcută, de visichi în pahare bombate, de cafele cu moț, de fetițe lacome cu nevoie de apartament...

JANETA: - Nu-mi aminti! Și eu am nevoie urgentă de apartament! Și mi-e o foame de-aș mânca și șireturi! Tu niciodată nu-mi dai de mâncare,

numai vin de la Didi! (îl pupă) Auzi? Te rog, spune dracului, canalie, ce știre trebuia să dea ăștia la radio?

ROMICĂ: - Senatoru' s-a pus vicepreședinte.

JANETA: - Nu se poate!

ROMICĂ: - Nu ți-am spus eu: suntem la concurență! Dacă mă află, mă tranșază Capuleții mei!

JANETA: - Da' mă premiază Montagnarzii mei. Hai c-am glumit. Nici nu mă interesează – sunt în timpul meu liber. (pentru ea) De parcă e "timp liber" în presă! Am pus-o! Mă jumulesc ăștia ai mei că n-am dat și eu știrea! (tare) A, ăștea-s banalități! Noi dăm pe post numai de la "deces violent" și "vizită VIP colosal" în sus.

ROMICĂ: - Azi nu avem nimic decât "de la deces în jos"! Mulțumește-te și cu mine!

JANETA: - Mersi, mă ceri de nevastă? Da' nevastă-ta ce zice?

ROMICĂ: - S-o lăsăm pe nevastă-mea, da? Daaa?!

JANETA: - Ho, că nu te-am întrebat de tot haremul!

ROMICĂ: - Janeta, știi că tu ești haremul meu, că doar pe tine te iubesc!
(o dă pe glumă)

De mai multe ori, chiar! Janeta, hai, vino!.

JANETA: - Hai, nu te-ncinge, marș la baie întâi: miroși ca un sconcs!

ROMICĂ (o face pe prostul): - E ceva de rău? Ce e ăla un sconcs? Cum

miroase?

JANETA: - Miroase-te singur!

ROMICĂ (se învârte în jurul său, încercând să se miroase la subțioară): -

Hm, hm, n-am nimic... Nu, nu pot...

JANETA: - Miroase-te în oglindă!

ROMICĂ (bănuitor): - Faci mișto?

JANETA: - Ce, casa asta nu are cumva baie, sau ți-e lene?

ROMICĂ: - Parcă nu știi! Ce, e prima oară că venim în garsoniera

lui Didi? Bine, bine, mă duc, da' să nu deschizi dacă bate

careva! Didi m-a avertizat că dacă ne văd vecinii, nu-mi mai dă

cheia!

JANETA: - Cine e Didi, Romeo? E tot din Șăcspir?

ROMICĂ: - Așa m-ai întrebat și data trecută. Nu-ți spun: "Cine n-

aude, nu vede, și tace"...

JANETA: - ... "trăiește o mie de ani în pace", nu?

ROMICĂ: - Coo-rect! (iese din "cadru". Se aude dușul curgând.

Cântă) **"Dragostea e ca ș-o râie/ Te mănâncă și-n călcâie.../**

dragostea-i ca băutura/ Când o bei te ia căldura"... Auzi? E de-

a lu' Zavaidoc!

JANETA: - N-am auzit. De la ce formație? (la radio se aude muzică

de Vivaldi)

ROMICĂ (urlă): - Iar pui muzică din aia! Or să ne dea afară din

bloc!

JANETA (visătoare, mai mult pentru ea): - E muzica lu' Didi. Dacă-i place lui Didi, o să-mi placă și mie! Să știi că chiar c-a început să-mi placă.

ROMICĂ: - Am să dau apa mai tare!

JANETA: - Incultule! (scoate telefonul mobil din poșetă, se

apleacă peste el ca să nu fie auzită din "baie"): - Alo,

alo? Ginuța? Hai, că-s pe mobilu' meu, eu plătesc! Hai, scrie iute

pe ceva: "Senatorul Pleașcă va fi noul vicepreședinte al Consiliului". Cu

semnul exclamării. Nu, nu-i la mișto! E pe bune. Scrie: "După douăzeci și

doi de ani de "căsnicie" cu scena, vestitul tenor Geo - paranteză

Gheorghe, închizi paranteza - Pleașcă, de câteva luni senator al Puterii -

bagă cu P mare, că e putere babană -, s-a hotărât să-și lege acum viața

de o altă iubire: de Consiliu. Reformulezi dacă e nasol, da? Vaaai, mă

taxează, mă taxează!

ROMICĂ (din "baie"): - Pisicuță, vii și tu?

JANETA (agasă): - Mitocan! (tare) Miorlau! Nu vin! (încet) Urăsc să-mi

spună cineva așa, urăsc mâțele! (în continuare, la telefon) Scuze,

vorbeam singură. Vine cu vârsta! OK, explici tu că, victimă a

comunismului – pe vremea aia nu-l aplaudau! -, tenoru'... îîî... senatoru',

victimă săracu', sau cum vrei tu, a trebuit să-și pună acum sănătatea

șubrezită de curenții scenici în slujba concetățenilor etc. Să fie un pic de

mișto, dacă nu băgăm noi primii știrea. Și (mai încet) dă un telefon la

partid, să-i lași felicitări din partea noastră, da? Cu ocazia asta verificăm încă o dată știrea, da? Semnăm amândouă materialul. (iese Romică) Pa te pup! (aruncă telefonul în poșetă și o face pe visătoarea.)

ROMICĂ: - Ce proaspătă ești! De fapt... eu sunt proaspăt, că tu nu ai intrat... Astăzi totul mi se pare proaspăt. Și știrile!

JANETA (fericită că a transmis, devine firească, îi dispare crisparea): - Știi ceva? Miroseai mai frumos mai 'nainte...

ROMICĂ: - O fi de la șpreiul lui Didi. O să-i dau cu el în cap!

JANETA: - Nu mi l-ai prezentat niciodată...

ROMICĂ (o amenință cu degetul): - L-ai văzut în baie: e tot șpreiul de data trecută.

JANETA: - N-o face pe mai prostul, de Didi vorbeam.

ROMICĂ: - Didi? Nu-i de nasul tău. El nu s-ar culca cu una cu care s-a culcat unul ca mine!

JANETA: - Măcar ai fost sincer: "cu unul ca tine". Câteodată mă gândesc că între noi e mai mult decât obișnuință, puțin mai mult decât atracția celor două corpuri care știu că fac lucruri interzise: interzise de nevastă la tine, de redactorul șef, la mine...

ROMICĂ: - Ce să-ți interzică redactorul șef?

JANETA: - Să mă culc cu concurența.

ROMICĂ (modest): - Dragă, GIGA al meu nu e concurență. Nu vezi, noi dăm mai mult muzică, rețete, horoscoape...

JANETA: - Când eram în bar, ziceai că e concurență, că-l ca-n "Romeo și Julieta"!

ROMICĂ: - Uite, concurent ți-ar fi un post ca al lui Didi, de exemplu...

JANETA: - Să nu spui că Didi... e de-al nostru!

ROMICĂ: - Și el chiar este o concurență cu care n-ai voie să te culci! Da' nu-ți spun nici de-al dracului la ce post lucrează!

Sună telefonul mobil din geantă. Janeta îl îndepărtează brutal pe bărbat, pentru a răspunde ea, febril.

JANETA: - Cine ești? A, Gina? Cum a mers cu ce ți-am spus? Cu... nunta... Zamfirei. De Coșbuc... Nu, nu fac mișto, da' nu pot să vorbesc acum.

ROMICĂ (la urecea ei liberă): - Ai secrete cu... "concurența"?

JANETA: - Cum? Cuuum? Au dat-o la "GIGA TV"?!!! (Se întoarce spre Romică pentru a-i trage câteva palme scurte cu palma dreaptă, în timp ce în mână stângă ține telefonul de la care mai află, se vede, unele amănunte. Închide și sare pe Romică.) M-ai mințit, ticălos media! Ați dat și voi: chiar tu ai dat știrea! Au dat-o la cinci la "GIGA TV"! Ce-am să-i spun mâine "Turbatului"? Că am fost în pat cu concurența, în loc să mă duc la senator, așa cum mă și aștepta ăla?!

ROMICĂ: - Zău, e o știre banală. Credeam că nici nu mi-o bagă... Eu sunt pe cultural, și l-am dat ca tenor vicepreședinte, și nu ca vicepreședinte tenor, ca tine!

JANETA: - Ai și ascultat la ușă, ca mârlandii!

ROMICĂ: - Lasă, mămică, c-am dat-o așa, să fie, de umplutură. Da' am dat-o de ieri, numai că trebuia, cred, să intre mâine. Hai, să-ți chopun muzică din aia de-ți place.

JANETA (rece): - E muzica lui Didi! Tot ce-i aici "e al lui Didi!" Băutura lui Didi, florile lui Didi, șpreiul lui Didi... Totul e Didi aici! Tu de ce nu riști să mă duci măcar o dată acasă la tine? Ți-e atât de frică să nu ne prindă nevastă-ta?

ROMICĂ: - Tu de ce nu mă inviți niciodată la tine?

JANETA: - Știi că stau în căminul studentesc și peste o lună e vacanța de iarnă și mă dauăștia afară! Știi ce-ai merita? Să te aștept în fața blocului, să fac conversație cu nevastă-ta până vii tu de la TV, apoi să i te prezint: doamnă, aiăsta-i armăsarul meu, dragă! Și are o potențăăăă! Sigur, ași fi exagerat, da' merita! Am fost o proastă! Ne întâlneam de o lună, când mi-ai spus că ai nevastă și probabil copil – că nu știai. Nu știu de ce am fost așa o proastă și nu te-am lăsat atunci, chiar atunci!

ROMICĂ: - Pentru că mă iubeai!

JANETA (vocea "albă"): - Dacă iubesc ceva, este "cotețul" ăsta,

așa cum e el micuț, ticsit de cărți, toate deschise la câte-o pagină,
cu violetele de Pama, cu orhideele astea parfumate nemaipomenite...

ROMICĂ: - Să nu te atingi de flori - mă omoară Didi și pe urmă tot el dă
și știrea la "Știri", ca să fie el primul! Auzi, florile sunt ale proprietarului:
Didi e doar chiriaș aici, da?

JANETA: - Nu minți iar? Bine, da' îmi place muzica, care nu-i a ta, e a
LUI...

ROMICĂ (fluieră): - Juma' din discuri sunt de la mine – inclusiv Chopin și
Bach! Hopa, ți-a căzut bine cu tronc Marele Absent. Mai bine te
îndrăgostești fată de ceva viu! De mine, de exemplu!

JANETA (realizează): - Ai zis că "dă la știri" - deci, e tot la
un departament politic, ca mine!

ROMICĂ: - Cine, mamă?

JANETA: - Misteriosul Didi.

ROMICĂ: - Știi ceva? Ești prea curioasă pentru vârsta ta!

JANETA: - Lucrez în presă!

*Ca să facă legătura cu partea a treia a spectacolului, care
se petrece mai târziu în timp, cei doi își schimbă puțin hainele, pe fond
musical.*

Sfârșitul părții a doua

PARTEA A TREIA

Cei doi sunt așezați din nou la masa din bar. Ea își acoperă gura și părul cu un voal și poartă ochelari negri.

ROMICĂ: - Știi ceva de vicepreședintele Pleașcă?

JANETA: - Ce să știi?

ROMICĂ: - Am auzit că intră senator...

JANETA: - Parcă te ocupai cu manele...

ROMICĂ: - Și ce tot te ascunzi după voal, ai acnee?

JANETA: - Vrei să te vadă careva de la GIGA stand cu concurența la masă?

ROMICĂ: - Ce concurență?! Voi nu ați dat nici știrea cu Pleașcă!

JANETA: - Astea-s banalități...

ROMICĂ: - Deci dați și voi că Pleașcă pleacă iar la Senat.

JANETA: - N-am spus eu asta, ai scos tu din contest.

ROMICĂ (resemnat): - Las' că văd eu deseară la televizor, dacă băgați și voi.

JANETA: - Păi deseară n-ai să fii ocupat cu puștoaica asta?

ROMICĂ: - Nu-ți dau voie să-l spui așa. E o ființă profundă!

JANETA: - De unde știi? Nici n-ai văzut-o! Te-ai luat doar după niște amărâte de scrisori pe care ți le-a trimis și ți s-au aprins călcâiele.

ROMICĂ (încurcat): - Nu e nimic între noi, doar că vreau s-o cunosc, poate o luăm colaborator pe Cultură. Sincer, e foarte sensibilă... Dar nu mă interesează decât profesional!

JANETA: - Atunci de ce încerci de o oră să scapi de mine, de când ți-am descoperit scrisorile?!

ROMICĂ: - M-ai percheziționat! Eu n-am umblat niciodată în lucrurile tale!

JANETA: - Pentru că-ți convine independența! Eu rămân singură și tu te îndrăgostești din când în când de nevastă-ta, acum ieși cu domnișoare misterioase.

ROMICĂ: - Nu ies, intru! Dacă ai fi fată bombon, te-ai muta la altă masă, ca să-mi pot rezolva problemele de serviciu. Uite, îți las cheia de la garsonieră!

JANETA: - Acolo s-o duci pe matracuca ta scriitoare!

ROMICĂ: - Ho, hooo, lasă-mă să respir! Dă-te măcar mai într-o parte, să nu te vadă chiar la masă și să se sperie.

JANETA: - De ce să se sperie, dacă nu e nimic între voi?

ROMICĂ: - Parcă nu știi cum sunt fetele? Și asta-l cu suflet, e artistă, nu o dură fără sens ca tine.

Îmbufnată, Janeta își trage scaunul la distanță de masă.

JANETA: - Uite, stau singură la o masă invizibilă. Singură cu tine, singură și acasă!

ROMICĂ: - De ce nu-ți iei o pisică?

JANETTA (“ca între fete”, povestește): - Mi-am luat. Catastrofă? Nu ți s-a întâmplat să dorești, arzător chiar, să mângâi o pisică? Să stai minute întregi, s-o momești, să vină cât mai aproape și să speri că poți s-o atingi, să-i mângâi blana aia care parcă se cere mângâiată? Ei bine, acum am blana aia, am o pisică, și încă una superbă! De ce este un adevărat chin “să-mi fac datoria” și să o mângâi, să o mângâi, să o mângâi! Dac-aș avea bani, aș angaja o femeie care s-o mângâie, măcar de două ori pe săptămână! Cred că am nevoie de dtragoste normală, umană...

ROMICĂ: - Dac-ai fi și tu mai caldă, mai romantică, mai...

JANETA (îi arată ceasul): - Așa-i că nu vine?!

ROMICĂ (cu ciudă): - Pentru că te ții scai de mine!

JANETA: - Știi ceva? Plec! Lucrurile n-au mers niciodată între noi. Eu aștept și tu nu dai nimic, nici măcar nu promiți...

ROMICĂ: - Nu te-am ținut niciodată cu forța.

JANETA: - Ai dreptate. (se ridică) Îți doresc mult noroc cu romantica cea nouă.

ROMICĂ (încet): - N-a venit. N-am eu parte...

JANETA (își trage nasul, cu capul dat pe spate, reținându-și începutul de plans): - Eu chiar plec.

ROMICĂ: - Ai mai spus-o. Nu mă lași tu pe mine, fripturica mea...

JANETA: - Ți-am scris ceva de adio, poți să n-o citești! Să nu-mi mai dai bip, că nu te sun!

Scoate din poșetă o scrisoare, o trânteste pe masă și pleacă spre zona întunecată. El trage mai aproape scrisoarea, ca și cum nu l-ar fi adresată, privind prin sală după fata romantică.

ROMICĂ (tresare, surprins): - Același scris! “Dragă Fat Frumos, îți scriu din Regatul Florilor”... Același mesaj! Janeta e... fata romantică! Ea mi-a scris!

Romică fuge după ea. O oprește și o ia pe după umeri, pe la spate.

ROMICĂ: - Iartă-mă.

JANETA: - Nu te mai iert.

ROMICĂ: - Nu am știut niciodată cine ești cu adevărat...

JANETA: - Ți-am zis că am dat la Filologie...

ROMICĂ: - Dar nu mi-ai scris niciodată așa.

JANETA: - Dar nici tu nu mi-ai zis niciodată că-ți plce Chopin, că tu uzi florile alea... Orhideele – la garsonieră sunt flori de vanilie! - sunt pe cât de frumoase, pe atât de fragile, de greu de crescut: umiditate, temperatură și lumină constantă, lipsă de zgomot, o muzică potrivită și...

dragoste. Numai Didi putea să le dea, să ofere asta... Tu ești Didi, am aflat! De ce, Romică? De ce mi-ai făcut asta?

ROMICĂ: - Florile simt. Cel puțin așa mi-a spus fostul proprietar, de la care le-am "moștenit"... Că nu trebuie să le înjuri, că trebuie să le ștergi frunzele degetele, cât mai blând posibil. El zicea că... zicea că femeile sunt mult mai rezistente. Chiar și obrazul de copil e mai puțin sensibil decât frunza.

JANETA: - Mi se pare atât de fals... La mine florile, pisicile, caii... sunt ca mașinile de spălat, periuțele de dinți, ceasurile deșteptătoare, sau mă rog, bibelourile: sunt instrumente folositoare sau măcar frumoase. Să mângâi o floare? Asta-i poezie, nu viață adevărată!

ROMICĂ: - Și eu zic la fel, numai că, de câte ori mă îmbăt și le înjur, le jignesc, urlu la ale că mă expoltează, că m-au transformat în sclav, că mi-au distrus viața, că nu am timp să mănânc dimineața ca să le dezmoțesc apa, să le ud încet, ca să le descânt, să le dezmiard... Ei bine, de câte ori mă îmbăt și urlu la ele, se zbârcesc aproape imediat, frunzele devin prăfoase, fără viață, bătrâne. Ce să fac? Proprietarul apartamentului poate pica oricând și atunci mă va da cu siguranță afară! În stradă. Prefer să mângâi frunze și să mă gândesc la iubitele mai vechi, pe care între timp le-am iertat. Sunt dezordonat, nu știu unde-mi pun

lucrurile importante, însă un lucru sigur, singurul lucru sigur în viața mea este că ud cu regularitate vanilia! La un moment dat era să moară... A fost, cred, cea mai amănunțita investigație reportericească din viața mea: am "anchetat" zeci de florari, am căutat în arhive de bibliotecă, am descoperit specialiști, am umblat pe Internet, am întrebat pe la ambasade, am dat anunțuri la ziar. Acum știu destule despre florile mele, singurele despre ale căror tabieturi nu uit. Uit de întâlniri, uit să-mi iau salariul, întârzii la conferințele de presă cu miniștri bombați, amân, dar nu uit de flori. Ca să le ud la cinci seara punct, amân în ultima clipă interviuri pentru care m-am rugat o lună!

JANETA: - Sigur, îmi place să privesc o floare, ca toată lumea.

Orhideele mă fascinează chiar. Pentru că sunt scumpe. Dar nu știu ce aș face cu ele, dacă mi le-ar oferi cineva... Chiar și gestul, simplu, de a pune o floare în apă, mi se pare o obligație în plus. Florile sunt libere, de ce să le tai și să le pui, artificial, în apă? Pui un cap frumos în formol, ca să te bucuri de el?

ROMICĂ: - De ce nu m-ai lăsat, dacă nu te omori cu adevărat după flori?

JANETA: - Așteptam momentul în care ai să-mi spui adevărul. Deși, lângă un bărbat care nu încercă să te descopere, care te crede proastă doar pentru că nu a trecut de "coperztă", nu e bine să rămâi...

ROMICĂ: - Iar eram gelos pe tine că ești atât de proastă să iubești un bărbat care nu există! L-am inventat pe Didi la început, când încă nu țineam la tine: nu voiam să avem complicații, să-mi faci un copil...

JANETA: - Să-ți cad pe cap!

ROMICĂ: - ... Să-mi cazii pe cap... Un Didi inventat în garsoniera mea...

JANETA: - O nevestă unventată...

ROMICĂ: - Și asta ai aflat?

JANETA (își desface voalul): - De mult, doar lucrez în presă! La un post concurent. În luptă crâncenă pentru audiență cu postul tău.

ROMICĂ: - Riscantă legătură, cam ca în "Romeo și Julieta"... Și m-ai lăsat să cred, ca idiotul, că nu știi?!

JANETA (îl mângâie pe obraz): - Cum să-ți spun?... Sunt puțin... măritată.

Fond muzical: jazz

Sfârșit